ŁÓDZKIE ŚCIANY

KONKURS BIURA
ARCHITEKTA MIASTA

biuro architekta miasta

ŁÓDZKIE ŚCIANY

Gwałtowny rozwój w okresie rewolucji przemysłowej przyczynił się do powstania unikalnej struktury przestrzennej miasta Łodzi. Pomimo intensyfikacji procesów gospodarczych w centrum, proces powstania miasta nie został ukończony. Ponadto lata powojenne przyczyniły się do stopniowego zniszczenia historycznej spuścizny Łodzi wielokulturowej. Degradacja kamienic mieszkalnych i ich stopniowe zanikanie powodowały postępującą dezintegrację przestrzeni miejskiej, odsłaniając ściany szczytowe sąsiednich kamienic. Każda ściana, gdy graniczy z przestrzenią publiczną, staje się sprawą publiczną. Ściany widoczne z przestrzeni publicznej stanowią ważny element tworzący krajobraz miejski. Współczesne łódzkie ściany powinny wpisywać się w kontekst istniejącego otoczenia, współgrać z architekturą elewacji frontowej budynku, tworząc odpowiedniej jakości architektoniczną obudowę przestrzeni publicznej.

CELE I ZAŁOŻENIA KONKURSU

IDEA I CELE KONKURSU

Motyw „ślepych ścian", często sięgających 4-5 kondygnacji, sąsiadujących bezpośrednio z parterową zabudową lub w ogóle niezabudowaną działką, wyraźnie przewija się w krajobrazie śródmieścia Łodzi. Obok zwartej zabudowy pierzejowej jest jednym z najbardziej charakterystycznych elementów łódzkiej tkanki miejskiej. Ściany te stały się niejako świadectwem historii rozwoju miasta, przypomnieniem o tempie i skali jego wzrostu w XIX/XX wieku.

Ściany budynków, poszarzałe od starości i przygnębiające, swoją „ułomną ślepotę" eksponują w miejscach dla miasta najważniejszych. Usytuowane de facto frontem do chodników i ulic dają często poczucie wyobcowania, dezintegracji. Na przestrzeni kilkudziesięciu lat w miastach europejskich przetwarzano ściany szczytowe, kopiując detal i stylistykę z fasad budynku, tworząc z nich pełnoprawne elewacje narożne. W Łodzi takim przykładem jest elewacja budynku przy ul. Piotrkowskiej 77 od strony Pasażu Rubinsteina.

Dokonywane są również próby realizacji tzw. ścian zielonych, czyli wielopiętrowych konstrukcji przenoszących zieleń – okazują się one jednak trudne do realizacji w naszym klimacie.

Dużą popularnością cieszy się umieszczanie na ścianach szczytowych kompozycji malarskich lub reklamowych, tzw. murali (w Łodzi zainicjowała je Fundacja Urban Forms). Jednak rozwiązania te nie stanowią realizacji trwałych i przynoszących korzyści dla poprawienia cech funkcjonalnych budynków (okna, balkony, witryny usługowe w parterze) – wpływ taki ma jedynie stworzenie z dotychczasowej ściany sąsiedzkiej „pełnoprawnej" elewacji, często eksponowanej na zieloną przestrzeń publiczną lub skrzyżowanie ulic.

„Ślepe ściany", wraz ze śladami po wyburzeniu sąsiadującej kamienicy, z przypadkowymi oknami i balkonami powstającymi w różnym czasie i zazwyczaj nielegalnie, można również uznać za faktyczny składnik tkanki miejskiej, prawdę o rozwoju XIX-wiecznego miasta.

Celem konkursu było wywołanie profesjonalnej dyskusji o możliwościach, szansach oraz (być może) ukrytym i niewykorzystanym potencjale rozwojowym „ścian szczytowych". W konkursie wyłoniono najlepsze propozycje projektowe i rozwiązania architektoniczne dotyczące ścian budynków znajdujących się w sąsiedztwie przestrzeni publicznej. Każda ściana granicząca z przestrzenią publiczną staje się sprawą publiczną. W intencji Ustawy Krajobrazowej ściany widoczne z przestrzeni publicznej stanowią ważny element tworzący krajobraz miejski. Współczesne łódzkie ściany powinny wpisywać się w kontekst istniejącego otoczenia, współgrać z architekturą elewacji frontowej budynku, tworząc odpowiedniej jakości architektoniczną obudowę przestrzeni publicznej.

Zadaniem uczestników konkursu było znalezienie właściwego środka wyrazu architektonicznego, być może nowatorskiego, a być może odwołującego się do historycznej spuścizny architektonicznej miasta. Elewacja będąca przedmiotem konkursu musiała uwzględniać strukturę (np. podział na kondygnacje) i funkcję budynku (mieszkania lub biura na piętrach, usługi na parterze). Warunkiem koniecznym było zaprojektowanie otworów w parterze (witryny, drzwi wejściowe) dla lokali usługowych uaktywniających przyległą przestrzeń pasażu.

Nowe kierunki poszukiwań twórczych należało zaproponować w oparciu o wytyczne zawarte w regułach Parku Kulturowego oraz zapisy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi objętej konkursem, przy czym w szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszczone zostało przedstawienie projektu, który będzie wymagał zmiany zapisów planu – co należało jednoznacznie zaznaczyć w opisie, podając zakres zmian.

LOKALIZACJA ZADANIA KONKURSOWEGO

„Ślepa ściana” będąca przedmiotem konkursowego opracowania projektowego zlokalizowana jest w Strefie Wielkomiejskiej, na działce przy al. Kościuszki 22 w Łodzi. Istniejący budynek kamienicy znajduje się na działce nr 91/1, do której przylega teren Pasażu Rubinsteina. Ściana posiada typowe dla łódzkich kamienic „dziko” wybite otwory okienne, które niejednokrotnie stanowią duży problem dla potencjalnych inwestorów.

ZAKRES KONKURSU

Zadaniem uczestników było przedstawić studialny projekt koncepcyjny przebudowy szczytowej, niezabudowanej ściany łódzkiej kamienicy, tak by otrzymać pełnofunkcjonalną elewację wraz z zagospodarowaniem terenu bezpośrednio do niej przylegającego. Projekt miał być zgodny z przepisami polskiego prawa i obowiązującymi normami technicznymi, przy czym należy podkreślić, że granica działki, w której zlokalizowana jest ściana, sąsiaduje z przestrzeniami publicznymi. Ponadto, na potrzeby opracowania, należało przyjąć możliwość realizacji elementów budynku wykraczających poza obrys ściany, np. balkonów, konstrukcji wsporczych, schodów oraz elementów małej architektury stanowiącej uzupełnienie zagospodarowania terenu.

SĄD KONKURSOWY

W dniu 6 grudnia 2016 r., dzięki uprzejmości fundacji Lux Pro Monumentis, w XIX-wiecznej łódzkiej kamienicy przy ul. Piotrkowskiej odbyły się obrady Sądu Konkursowego, mające na celu wyłonienie najlepszych prac nadesłanych w konkursie architektonicznym Łódzkie Ściany.

Przewodniczący – *prof. dr hab. inż. arch.* **Marek Janiak**, dyrektor Biura Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju UMŁ, Architekt Miasta;
Zastępca przewodniczącego – *mgr inż. arch.* **Bartosz Poniatowski**, p.o. kierownika Oddziału Krajobrazu i Estetyki Miasta w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju UMŁ;
Sędzia referent – *mgr inż. arch.* **Kamil Kowalski**, podinspektor w Oddziale Krajobrazu i Estetyki Miasta w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju UMŁ

Członkowie:
mgr **Kamila Kwiecińska-Trzewikowska**, dyrektor Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków w Departamencie Architektury i Rozwoju UMŁ;
dr inż. arch. **Michał Domińczak**, wykładowca w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ;
dr hab. sztuki **Włodzimierz Adamiak**, wykładowca w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ;
dr hab. inż. arch. **Andrzej Wachowicz**, dziekan Wydziału Wzornictwa i Architektury Wnętrz ASP;
mgr inż. arch. **Wojciech Walter**, członek SARP Oddział w Łodzi;
mgr inż. arch. **Piotr Zuterek**, wiceprzewodniczący Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów;
dr inż. arch. **Robert Warsza**, dyrektor Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi;
Sekretarz – *mgr inż. arch.* **Joanna Marchwicka**, inspektor w Oddziale Krajobrazu i Estetyki Miasta w Biurze Architekta Miasta w Departamencie Architektury i Rozwoju UMŁ

Ogłoszenie wyników konkursu w sali konferencyjnej UMŁ

Wernisaż wystawy wraz z prezentacją książki „Typologia Łódzkiej Kamienicy" autorstwa dr inż. arch. Michała Domińczaka i dr hab. n.t. Artura Zaguły w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izbie Architektów

Wernisaż wystawy wraz z prezentacją książki „Typologia Łódzkiej Kamienicy" – dyskusja

WYNIKI KONKURSU ARCHITEKTONICZNEGO ŁÓDZKIE ŚCIANY 2016

I miejsce
Łukasz Wawrzyniak, Damian Urbanek – praca nr **151816**
15 000 zł

II miejsce
Łukasz Chodorowski – praca nr **779979**
10 000 zł

III miejsce
Łukasz Wawrzyniak, Damian Urbanek – praca nr **959816**
5000 zł

Wyróżnienia:
Alicja Wieczorkiewicz, Aleksandra Kozłowska – praca nr **250715**
4000 zł

Agata Ceglińska, Aleksandra Bartczak – praca nr **000011**
4000 zł

Sonia Dubois – praca nr **082933**
4000 zł

Nagroda Architekta Miasta
Małgorzata Mader, Michał Suskiewicz – praca nr **132424**
8000 zł

Fragment pracy nr 132246
(Natalia Rucińska,
Szymon Opania).
Wyrywkowa analiza
pokazująca skalę występowania
„ślepych ścian”
w analizowanym obszarze
Strefy Wielkomiejskiej Łodzi.

Biuro Architekta Miasta organizując konkurs pn. Łódzkie Ściany podjęło próbę wszczęcia dyskusji o niewykorzystanym potencjale ścian szczytowych w kontekście potrzeby kształtowania właściwej oprawy przestrzeni publicznej i poprawy standardu istniejącej zabudowy. W konkursie złożono 52 prace. W trakcie obrad Sędziowie wspólnie uznali, że wszystkie prace, pomimo niektórych braków formalnych , powinny zostać zakwalifikowane do oceny punktowej.

Głównym celem konkursu było znalezienie sposobu wykorzystania ślepej ściany, jednakże, idąc za przyzwoleniem zawartym w regulaminie konkursowym, ponad połowa uczestników zdecydowała, by ślepą ścianę zabudować doklejonymi do niej nowymi kubaturami.

I

praca nr 151816

Łukasz Wawrzyniak
Damian Urbanek

I MIEJSCE

Łukasz Wawrzyniak, Damian Urbanek
praca nr 151816

Sędziowie uznali zaproponowane rozwiązanie „nagiej ściany” za najbardziej kreatywne pod względem kompozycyjnym, plastycznym i funkcjonalnym. Wysokie uznanie Jury zyskała próba kontynuacji historycznego detalu elewacji kamienic frontowych za pomocą współczesnego języka architektonicznego. Praca spełniła wszystkie wymagania określone w regulaminie – m.in. wpisuje się w kontekst otoczenia i współgra z architekturą elewacji frontowej budynku, tworząc architektoniczną obudowę przestrzeni publicznej silnie zakorzenioną w dziedzictwie kulturowym miasta. Projekt uwzględnia strukturę istniejącej kamienicy, o czym świadczą zaproponowane liczne przebicia otworów okiennych do przestrzeni pasażu, a także udostępnienie kondygnacji parteru na lokale usługowe. Dodatkowo wykorzystanie motywu „żyletek” jako elementu plastycznego kształtującego dowolny obraz może z powodzeniem być stosowane w wielu istniejących ślepych ścianach, nawet przy uwzględnieniu „na dziko” wybitych otworów okiennych. Zaproponowana kolorystyka i materiały właściwie odzwierciedlają współczesny charakter całości. Zastosowana rytmika i układ kompozycyjny elewacji kontynuuje historyczny podział parcelacji łódzkich działek. Zakomponowanie ryzalitów oddzielających przełamuje monotonię elewacji. Według Sądu Konkursowego praca jest najtrafniejszą odpowiedzią na zadanie będące przedmiotem konkursu.

OPIS AUTORSKI PROJEKTU

Projektując chociażby klamkę do drzwi wejściowych bierzemy pełną odpowiedzialność za modyfikację rzeczywistości, za zmiany, jakie nastąpią w postrzeganiu danej przestrzeni przez każdego z odbiorców. Zabudowa śródmiejska, wciśnięta w gęstą siatkę dzielonych na przestrzeni wieków parceli, to przede wszystkim plomby nieprzystosowane do samodzielnego funkcjonowania. Szczytowe ściany tworzono z myślą o szeregowej zabudowie, która pozbawiona chociażby jednego z elementów traci w pewien sposób swoją rytmikę. Ich ponowne zagospodarowanie często zdaje się być sztuczne, wręcz nachalne, pozbawione pierwotnej oczywistości i naturalności. Prezentowany projekt szuka odpowiedzi na pytania dotyczące problemu nagich ścian szczytowych. Stalowa ortogonalna konstrukcja wprowadza zdecydowane podziały – poziomy nawiązujące do przestrzeni kondygnacji, ale i także piony sugerujące rytmiczność elewacji frontowych.

Malowane proszkowo, wertykalnie osadzone żyletki, zmiennością swego kształtu wywołują wrażenie utworzenia kolejnej elewacji, która swymi podziałami nawiązuje do zasad historycznej kompozycji. Elewacji, która nie stara się konkurować z elewacją frontową, lecz poprzez zdystansowanie w stosunku do niej oraz przerwy pomiędzy kolejnymi

elementami tworzy ścianę domykającą całość projektowanej instalacji. Kompozycji, która kryje pod stalową konstrukcją domkniętą szkłem przestrzeń, starającą się o miano przestrzeni wystawowej, ale i też w naturalny sposób zintegrowaną z dotychczasowym funkcjonowaniem przedmiotowej kamienicy – w postaci usprawnienia komunikacji poprzez windy, a także poszerzenia przestrzeni wewnętrznej dzięki utworzeniu loggii przylegających do poszczególnych mieszkań. Część skumulowana w parterze ożywia przestrzeń publiczną poprzez nagromadzenie miejsc dla lokalnych sprzedawców oraz liczne przebicia mające na celu integrację przestrzeni wewnątrz oficyny ze znajdującym się obok placem. Wszystko to sprawia, iż szczytowa ściana kamienicy staje się pretekstem do ożywienia przestrzeni znajdującej się dookoła i dalszych zmian w strukturze danego miejsca.

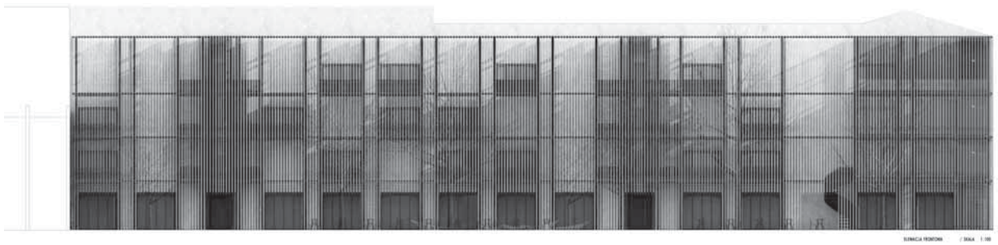

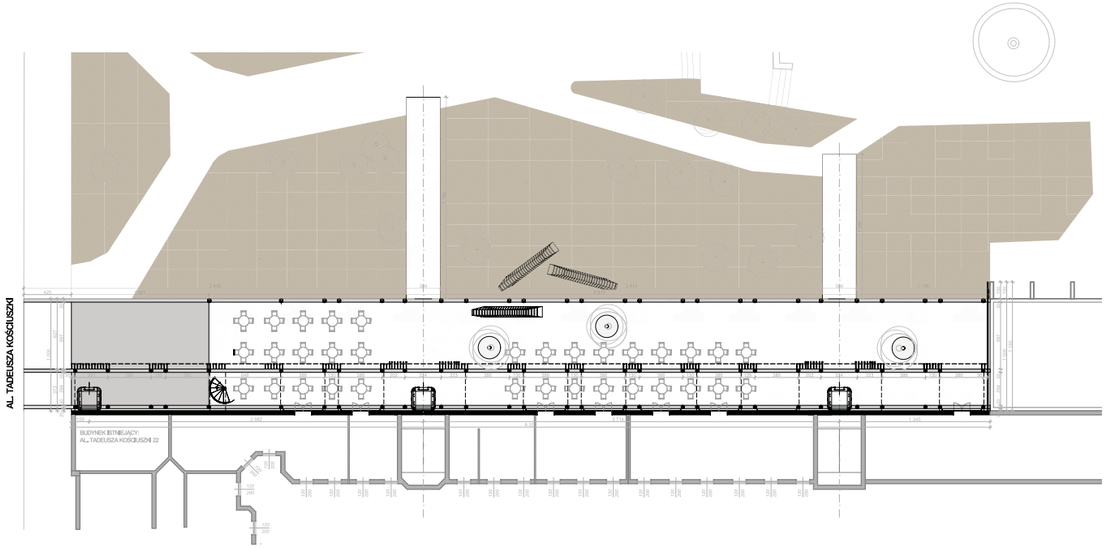

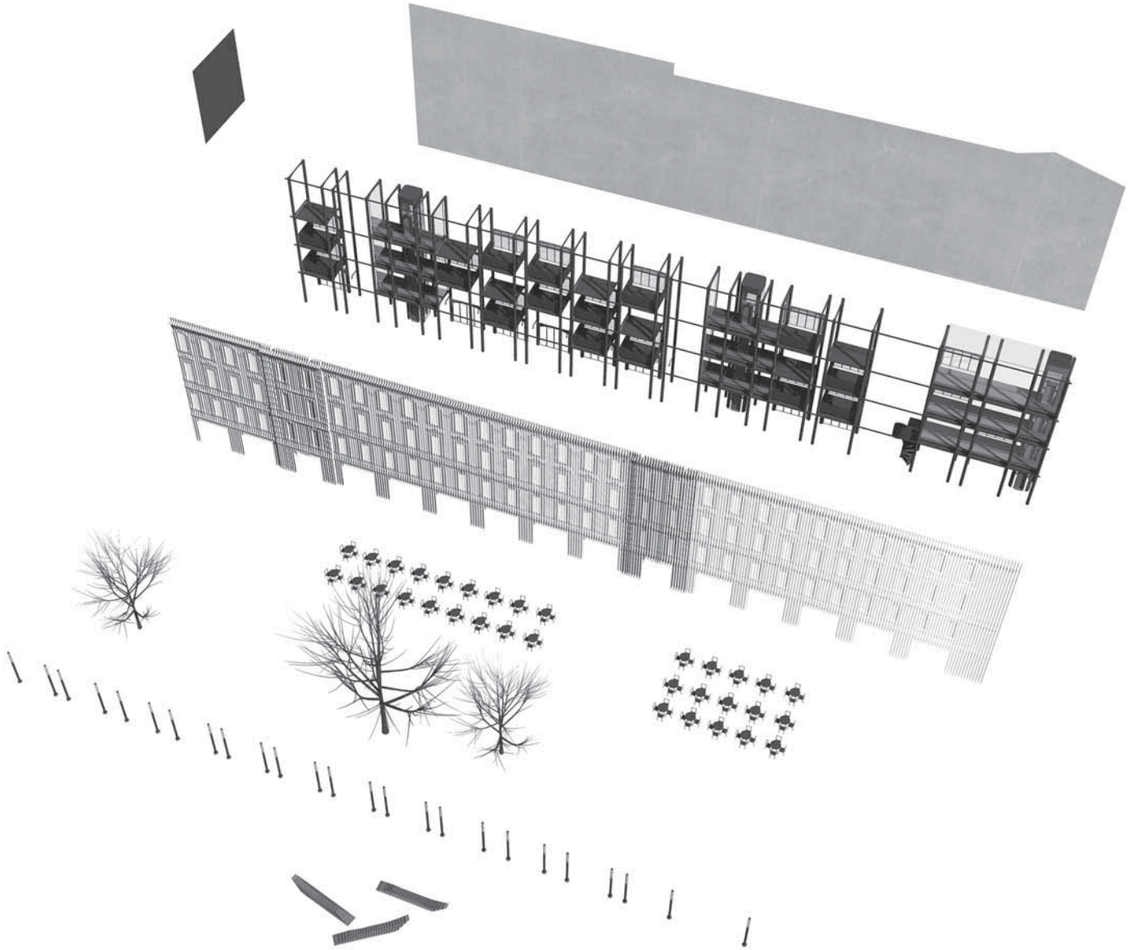

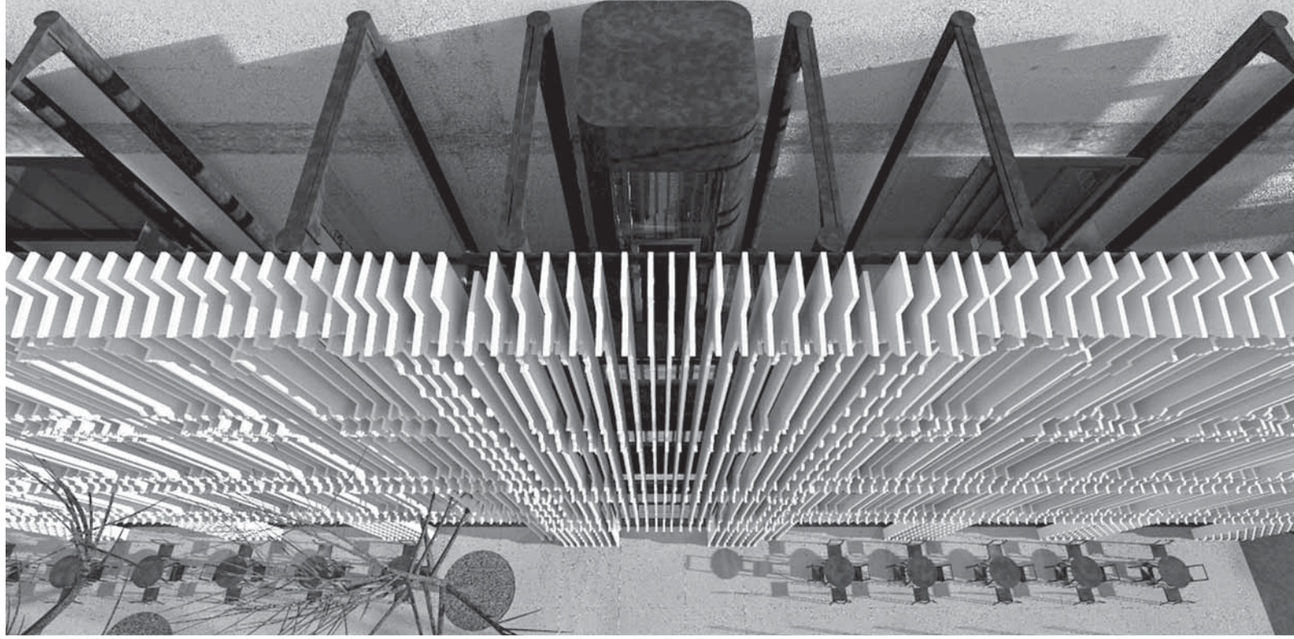

II

praca nr 779979

Łukasz Chodorowski

II MIEJSCE

Łukasz Chodorowski
praca nr 779979

Sąd Konkursowy uznał, że praca jest trafną próbą wykorzystania historycznej tradycji wielu miast europejskich – budowania oranżerii czy ogrodów zimowych w przestrzeniach miejskich. Zaproponowana kompozycja ustawionych kaskadowo werandowych baldachimów tworzy malowniczą przestrzeń pasażu, zarazem funkcjonalnie stanowiąc integralną część zarówno istniejącej kamienicy, jak i pasażu. Wykorzystanie motywu ogrodów zimowych przy ścianach szczytowych może stać się ciekawym współczesnym elementem XIX-wiecznej struktury miasta, podnoszącym komfort i jakość życia. Kompozycja oranżerii w połączeniu z odetalowanymi nowymi otworami okiennymi wzbudza ciekawość, jednocześnie autor z pokorą odnosi się do historycznych form architektonicznych. Wątpliwości może budzić szerokość i ilość zaproponowanych oranżerii, znacząco wkraczających w obszar pasażu, jednakże dzięki licznym przeszkleniom walory wizualne są zdecydowanym atutem tego projektu.

OPIS AUTORSKI PROJEKTU

Cel: Projekt łódzkiej ściany to próba uczynienia atutu ze zdegradowanej i spisanej na straty pustej przestrzeni ściany szczytowej, która stanowi nieodłączny element krajobrazu miejskiego Łodzi.

Po pierwsze – obserwacja: Ściana szczytowa, przestrzeń, która w założeniu nie powinna oglądać światła dziennego, jest w obecnych realiach pełnoprawną elewacją, która żyje własnym życiem. Traktowana przez mieszkańców kamienicy jak przestrzeń niczyja, nieważna, została pozbawiona podziałów, rytmu i harmonii, podziurawiona licznymi otworami okiennymi, ozdobiona muralami, lokalnie pozbawiona tynku z niedbale odkrytą cegłą.

IDEA: Zmienić w atut to, co wydaje się najgorszym przekleństwem. Skoro ściana żyje swoim życiem, spróbujmy to życie zharmonizować. Pomysł i główne założenie projektowe to stworzenie wielowymiarowej tkanki, która dostawiona do budynku stanie się jego integralną częścią. Modułowa konstrukcja jest lekka i w dużej części przeszklona, przez co odkrywa i chroni to, co chcemy wyeksponować — ceglane wnętrze. Nowa kubatura to także próba wyjścia na przeciw zarówno właścicielom lokali usługowych, jak i mieszkańcom. Poprzez zharmonizowanie otworów okiennych i nadanie im rangi okien z elewacji frontowej, dodanie naturalnych przestrzeni tarasów na dachach modułów oraz zaprojektowanie zewnętrznych wind, ściana szczytowa stała się pełnoprawną elewacją. Sama konstrukcja to hybryda nowoczesności i łódzkiej tradycji. Stalowe ramy każdego z modułów zwieńczone są łukiem na wzór otworów z parteru elewacji frontowej, a przestrzenie między nimi wypełnia tafla szkła z delikatnym rysunkiem szprosów. Stworzona w ten sposób przestrzeń ma zapraszać przechodniów do próby poznania wnętrza kamienicy, jej historii, walorów, piękna.

III

praca nr 959816

Łukasz Wawrzyniak
Damian Urbanek

III MIEJSCE

Łukasz Wawrzyniak, Damian Urbanek
praca nr 959816

Praca otrzymała trzecią nagrodę ze względu na swoje wysokie walory plastyczne i architektoniczne oraz twórczą „zabawę z historią". Uderzającym, wzbudzającym głębokie zainteresowanie aspektem projektu jest przetworzenie historycznej kompozycji elewacji frontowych wraz z odetalowaniem na współczesny high-techowy język architektoniczny. Sąd Konkursowy docenił w pracy próbę podjęcia dyskusji pomiędzy historycznym detalem charakterystycznym dla łódzkich kamienic czynszowych a współczesnym wyrazem architektonicznym, wyrażonym mocnymi barwami i materiałami o wysokim połysku. W aspekcie funkcjonalnym zaproponowany szklany kubik będący powiększeniem części usługowej istniejącej zabudowy pozwala na maksymalizację wykorzystania przestrzeni. Dodatkowo rozwiązanie to może tworzyć ciekawe napięcia wizualne, a zastosowane stalowe przypory w odcieniu głębokiej czerwieni przywołują na myśl przemysłowy rodowód miasta.

OPIS AUTORSKI PROJEKTU

Projektowana instalacja, dzięki zbliżonej do kształtu trójkąta części doklejonej do frontowej fasady, przywodzi na myśl ramę obrazu opartego o ścianę. Ramę w nieznacznym stopniu zdystansowaną, tak inną w swej strukturze od istniejącego już elementu. Przestrzenną konstrukcję, która nie stara się niczego udawać. Jest inna – poprzez zastosowane materiały, połączenia. A jednak przywodzi na myśl historyczne detale, zastosowane tutaj w formie znacznie bardziej uproszczonej, pełniące odmienną rolę. Tworzące swego rodzaju galerię zawieszonych fragmentów elewacji. Zabawa kolorem i zastosowanie stali polerowanej miesza otoczenie z prezentowaną strukturą, jednocześnie wprowadzając jasne podziały – zarówno horyzontalne, jak i wertykalne. Rytmiczność detali porządkuje przestrzeń, generując wieloplanowość i głębię. Mnogość warstw delikatnie rozbudza ciekawość widza, powoli prowadząc jego wzrok ku ukrytej szczytowej nagiej ścianie. Elewacji, która w tym przypadku nie została skrzętnie zasłonięta, lecz stała się ważnym elementem obrazu. Prezentowana rzeźba kryje w sobie bowiem liczne balkony, stanowiące przedłużenie mieszkań znajdujących się w kamienicy. Wciśnięte w stalową konstrukcję kubiki, zlokalizowane na parterze, poszerzają przestrzeń usługową działającą już w przedmiotowej zabudowie. Wszystko to sprawia, iż ukryte w głębi działki funkcje zaczynają oddziaływać na przestrzeń publiczną, stając się tym samym jej częścią.

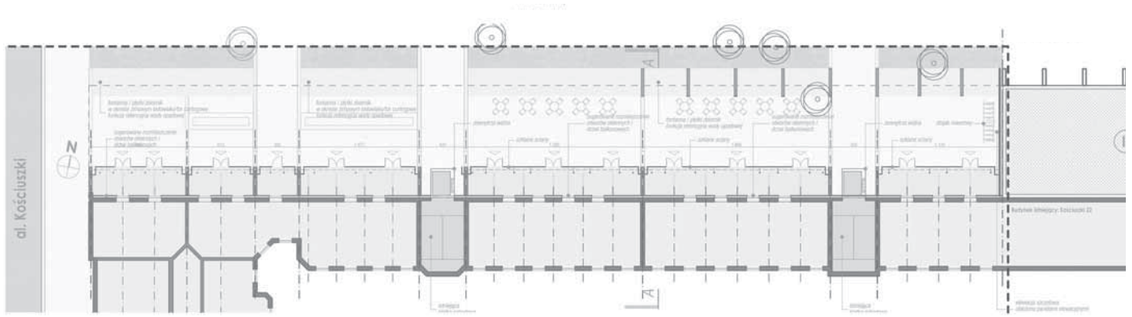
al. Kościuszki
N

NAGRODA ARCHITEKTA MIASTA

praca nr 132424

Małgorzata Mader
Michał Suskiewicz

Praca w sposób niezwykle wysmakowany prowadzi dyskurs pomiędzy historią a współczesnym pojmowaniem architektury jako narzędzia sztuki konceptualnej. Idea projektu dodatkowo przywodzi na myśl sztukę operowania detalem historycznym. Autor „puszcza oko" do odbiorcy poprzez „odwinięcie" zasłaniającej wnętrze budynku ściany informując, że oto współczesna interpretacja historycznej struktury kamienic jest „doklejona" do istniejącej zabudowy. Odbiorca jest jednocześnie uczniem, który dzięki zastosowanej plastyce ściany może uzmysłowić sobie strukturę kamienicy czynszowej, tak więc zastosowany zabieg jest świetnym materiałem dydaktycznym. Ponadto zaproponowane rozwiązania zagospodarowania terenu, a także dopracowanie detalu architektonicznego (poprzez dosłowny cytat z elewacji frontowej) oraz rozwiązań funkcjonalnych wpływają pozytywnie na odbiór projektu.

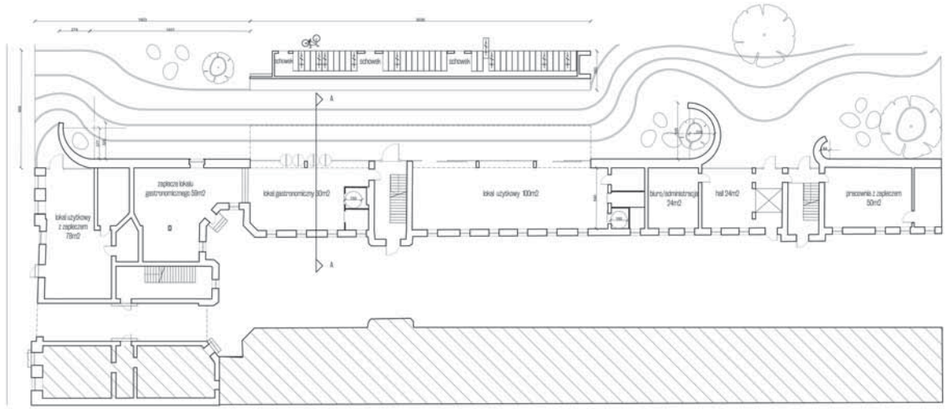
schowek
schowek
schowek
zaplecze lokalu gastronomicznego 59m2
lokal gastronomiczny 50m2
lokal użytkowy 100m2
biuro/administracja 24m2
hall 24m2
pracownia z zapleczem 50m2
lokal użytkowy z zapleczem 78m2

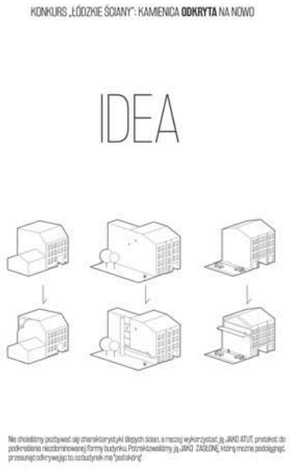

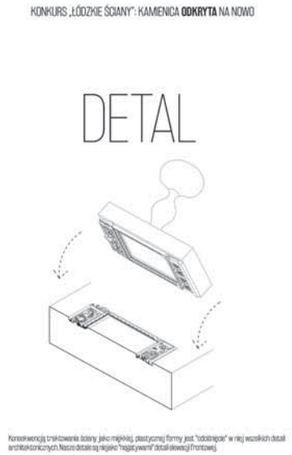

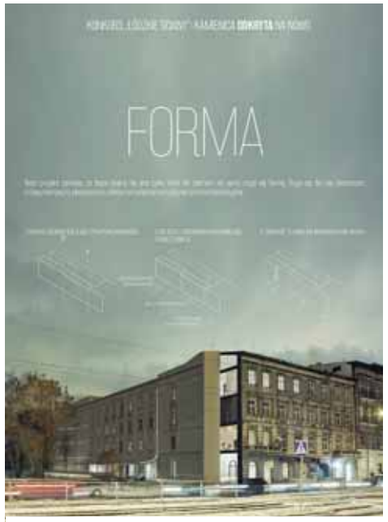

OPIS AUTORSKI PROJEKTU

Idea: dla Łodzi ślepe ściany stały się swoistym elementem identyfikacji miasta. W wielu przypadkach można założyć, że zostaną one przesłonięte przez przyszłą zabudowę sąsiadującą. Są jednak takie sytuacje, gdy zagospodarowanie przestrzeni obok jest niepotrzebne, utrudnione lub obecnie niemożliwe. Projektując konkursową elewację staraliśmy się znaleźć rozwiązanie nie tylko charakterystyczne i wyjątkowe, ale również w miarę możliwości uniwersalne. Nie chcieliśmy pozbywać się charakterystyki ślepych ścian, a raczej wykorzystać ją JAKO ATUT, pretekst do podkreślenia niezdominowanej formy budynku. Potraktowaliśmy ją JAKO ZASŁONĘ, którą można podciągnąć, przesunąć, odkrywając to, co budynek ma „pod skórą".

Forma: charakterystyczne cechy ślepych ścian, które uznaliśmy za warte zachowania, to ich monumentalna skala, szczerość, jednolitość. Można potraktować je jako płótno malarskie przyjmujące dowolny obraz. Nasz projekt zakłada jednak, że ślepa ściana nie jest tylko tłem dla zdarzeń, ale sama staje się formą. Staje się dla nas elementem trójwymiarowym, plastycznym, zdolnym przybierać kształty niczym rzeźbiarska glina. Chcąc wyklarować kompozycję elewacji postanowiliśmy zasugerować strukturę budynku i jego podział na kamienicę frontową i dwie oficyny, dodając pionowe rysy. Kolejnym krokiem było „odsłonięcie" budynków w odpowiednich miejscach, tak aby przykuć uwagę przechodnia zarówno od strony al. Kościuszki, jak i Pasażu Rubinsteina. W ten sposób powstały dwa pionowe odsłonięcia i jedno długie, poziome w środku kompozycji, czyli tam, gdzie najchętniej zatrzymalibyśmy potencjalnego użytkownika na dłużej. W środku powstałych półokrągłych przestrzeni zaprojektowaliśmy miejsca do siedzenia.

Detal: konsekwencją traktowania ściany jak miękkiej, plastycznej formy jest „odciśnięcie" w niej wszelkich detali architektonicznych. Nasze detale są niejako „negatywami" detali elewacji frontowej.

Funkcja: jako priorytet w funkcji przyjęliśmy aktywację parteru budynku i powstanie tam lokali użytkowych. W części najdalej odsuniętej od al. Kościuszki zaproponowaliśmy funkcję biurową i pracownie. Tam również zaprojektowaliśmy windę przyległą do klatki schodowej. W części środkowej od pierwszego piętra, w zależności od potrzeby: przestrzenie biurowe lub mieszkania. Wyższe kondygnacje frontu powinny pozostać mieszkalne.

Rozwiązania technologiczne: ściana została docieplona od zewnątrz styropianem (warstwa 20 cm). Konstrukcja nadwieszenia na ruszcie stalowym zamocowanym do żelbetowego podciągu wspartego na żelbetowych słupach. Elementy dekoracyjne wykonane z zagruntowanego styropianu. Pokrycie ściany to szary, wapienny tynk do ścian zabytkowych, z charakterystyczną niejednolitą strukturą. Posadzka zewnętrzna kamienna, z barwionymi pasami. Należy zdobyć pozwolenie zarządcy przestrzeni na wykonanie robót budowlanych oraz wydzierżawić grunt.

WYRÓŻNIENIE

praca nr 250715

Alicja Wieczorkiewicz
Aleksandra Kozłowska

Zdaniem Sądu Konkursowego praca zasługuje na wyróżnienie przede wszystkim ze względu na pragmatyzm i rozwiązania plastyczne, które twórczo wykorzystują chaos przestrzenny przypadkowych okien istniejących zawsze w ścianach szczytowych. Dogłębna analiza kompozycji elewacji frontowej stanowi preludium dla późniejszych decyzji projektowych. Praca niczego nie udaje – wyraża, potęguje stan istniejący, a jednak próbuje podejść do tematu w sposób współczesny uwzględniając przy tym subtelną interpretację historycznego detalu. Projekt można uznać za modelowe rozwiązane, które z powodzeniem mogłoby zostać powielone w innych podobnych w charakterze płaszczyznach ścian szczytowych. Sąd Konkursowy dostrzegł także pozytywny aspekt, jakim są stosunkowo niskie koszty realizacji, co ma znaczenie dla realności podejmowanych działań. Przyjęte rozwiązania nie stanowią odrębnej bryły, lecz stają się integralną częścią już istniejącej nagiej ściany, co ma znaczenie dla oświetlenia wąskiej przestrzeni pasażu.

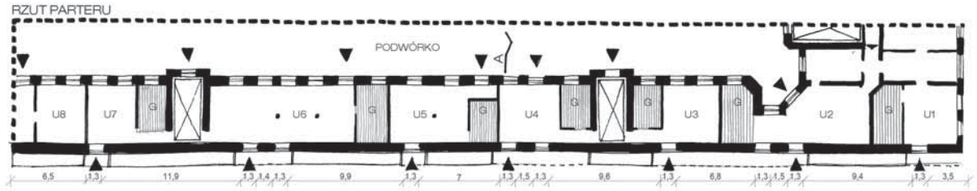

ANALIZA OŚWIETLENIA PASAŻU RUBINSTEINA / 21 III / 1:2000

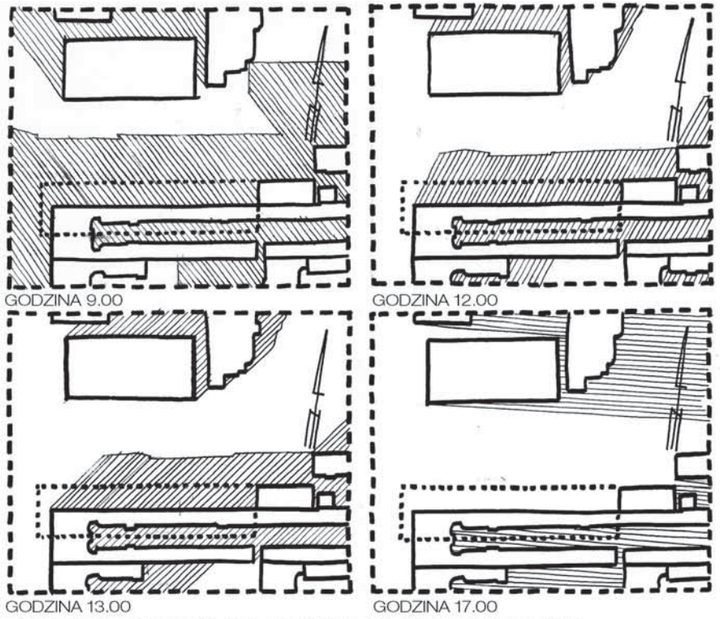

WNIOSKI: PRZEZ CAŁY DZIEŃ OPRACOWYWANA ŚCIANA POZOSTAJE W CIENIU
DOPIERO TUŻ PRZED ZACHODEM SŁOŃCA JEST OŚWIETLONA

ANALIZA KOMUNIKACJI / 1:2000

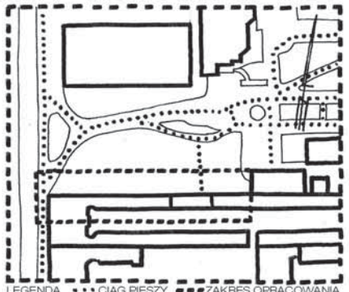

LEGENDA • • • CIĄG PIESZY ▬ ▬ ZAKRES OPRACOWANIA
WNIOSKI: MAŁA ILOŚĆ ŚCIEŻEK. ISTNIEJE TYLKO GŁÓWNE
PRZEJŚCIE W CENTRALNEJ CZĘŚCI PASAŻU

ANALIZA ZIELENI / 1:2000

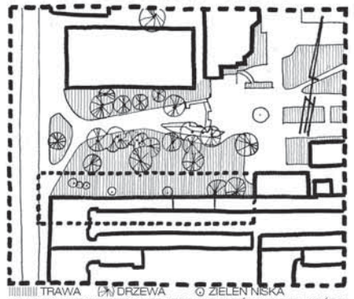

TRAWA DRZEWA ZIELEŃ NISKA
WNIOSKI: MIEJSCE BOGATE JEST W ZIELEŃ WYSOKĄ, KTÓRA
SĄSIADUJE BEZPOŚREDNIO Z OPRACOWYWANYM TERENEM

IDEA

MOTYW WSTĄŻKI

PROFIL STALOWY POPROWADZONY WZDŁUŻ CAŁEJ ELEWACJI, NA ZMIENIAJĄCYCH SIĘ WYSOKOŚCIACH ELEMENT PRZESTRZENI PUBLICZNEJ PEŁNIĄCY ROLĘ ŁAWKI, STOJAKA NA ROWERY ORAZ ZADASZENIA NAD WEJŚCIAMI DO LOKALI USŁUGOWYCH. MA ZA ZADANIE WYDZIELIĆ PARTER OD RESZTY BUDYNKU.

MOTYW NITKI

WGŁĘBIENIA W ŚCIANIE, W KTÓRYCH ZAMONTOWANE SĄ ENERGOOSZCZĘDNE ŚWIATŁA LED. CIEPŁYM ŚWIETAŁEM ROZŚWIETLAJĄ POZBAWIONĄ OŚWIETLENIA PÓŁNOCNĄ ŚCIANĘ. FORMĄ NAWIĄZUJĄ DO CHARAKTERYSTYCZNEGO DETALU ARCHITEKTONICZNEGO, JEDNAK W UPROSZCZONEJ FORMIE.

SCHEMAT KSZTAŁTOWANIA ELEWACJI

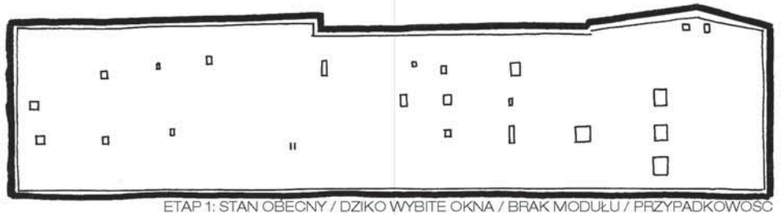

ETAP 1: STAN OBECNY / DZIKO WYBITE OKNA / BRAK MODUŁU / PRZYPADKOWOŚĆ

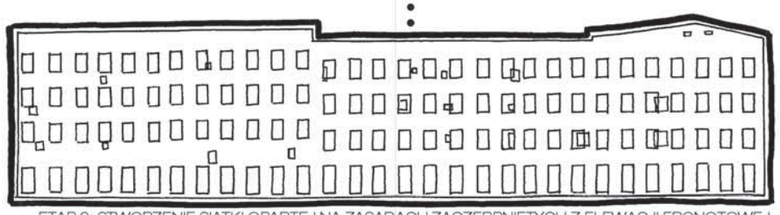

ETAP 2: STWORZENIE SIATKI OPARTEJ NA ZASADACH ZACZERPNIĘTYCH Z ELEWACJI FRONOTOWEJ

ETAP 3: POZOSTAWIENIE DZIKICH OKIEN ORAZ DODANIE WYBRANYCH OKIEN Z SIATKI MODULARNEJ

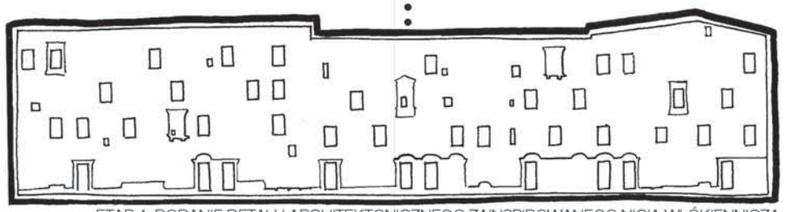

ETAP 4: DODANIE DETALU ARCHITEKTONICZNEGO ZAINSPIROWANEGO NICIĄ WŁÓKIENNICZĄ

WYRÓŻNIENIE

praca nr 000011

Agata Ceglińska
Aleksandra Bartczak

Praca została uznana przez Sąd Konkursowy za niezwykle kreatywne i nowatorskie (chociaż technicznie niemalże abstrakcyjne) podejście do tematu „ślepych ścian". Przyjęta idea projektu zwraca szczególną uwagę na potencjał, jaki drzemie w pustej powierzchni nagich płaszczyzn, szczególnie gdy stanowią zamknięcie przestrzeni parku. Gdyby koncepcja wielkopowierzchniowego akwarium została zrealizowana, pasaż mógłby stać się niezwykle interesującą atrakcją turystyczną.

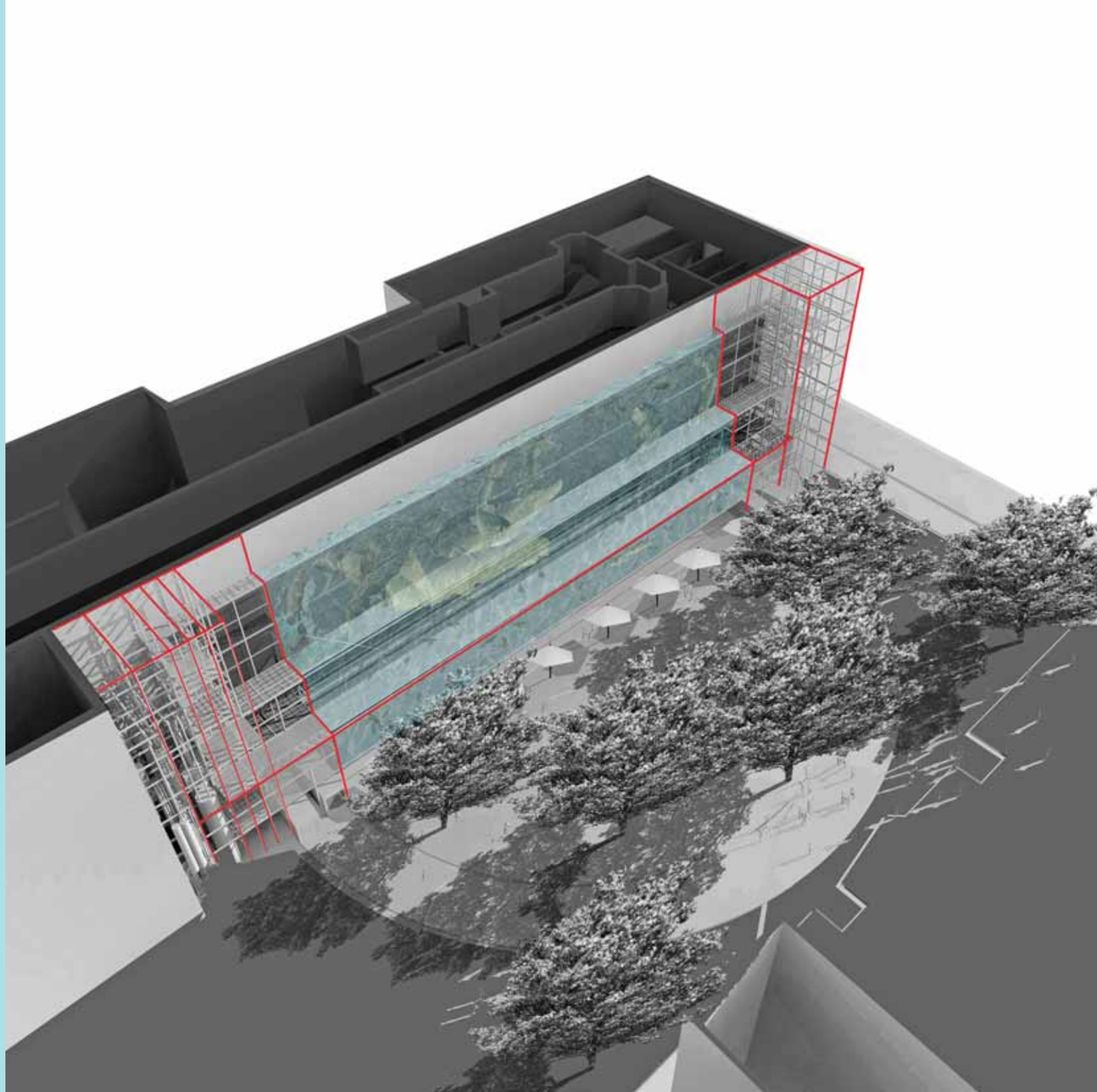

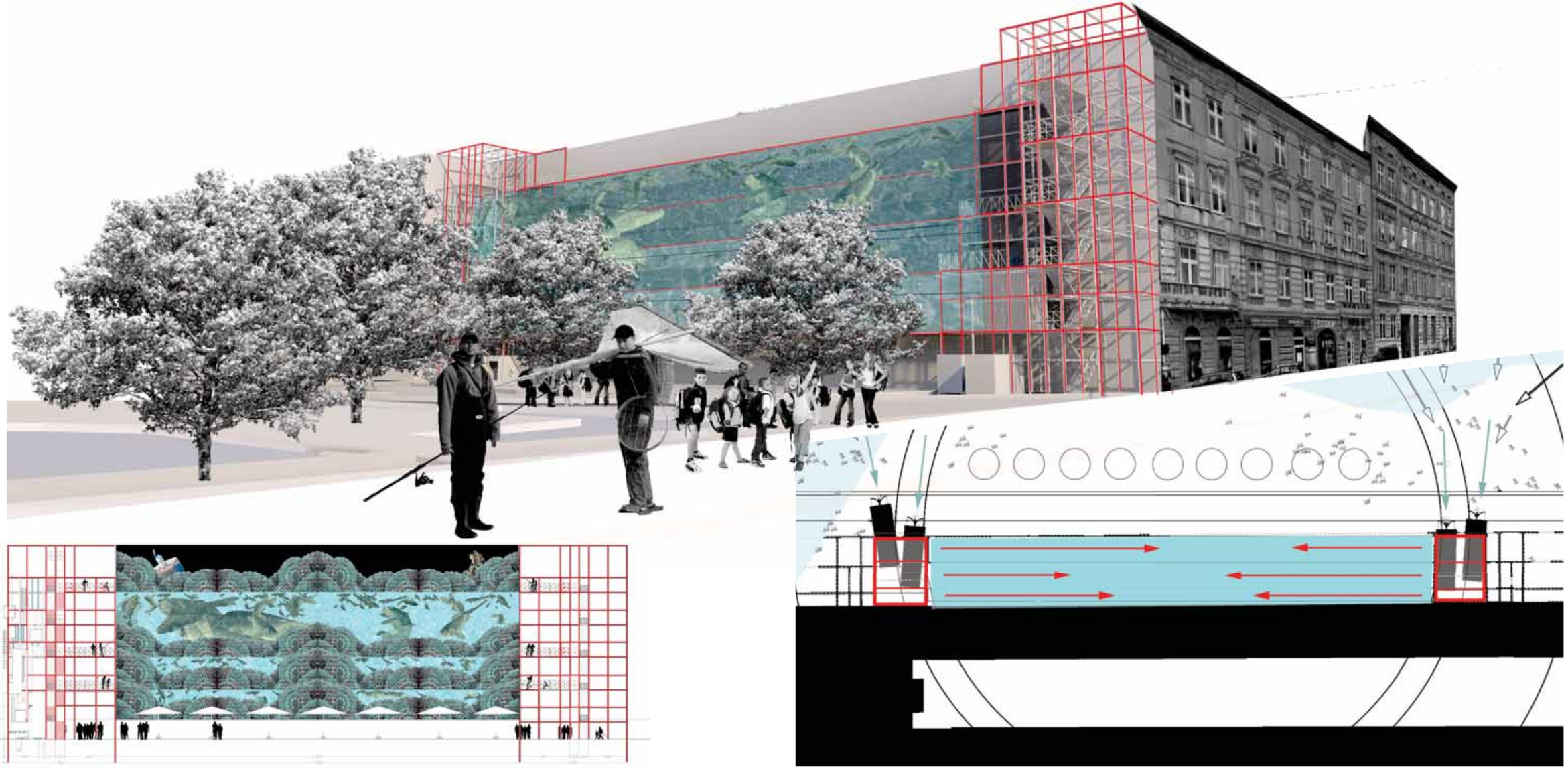

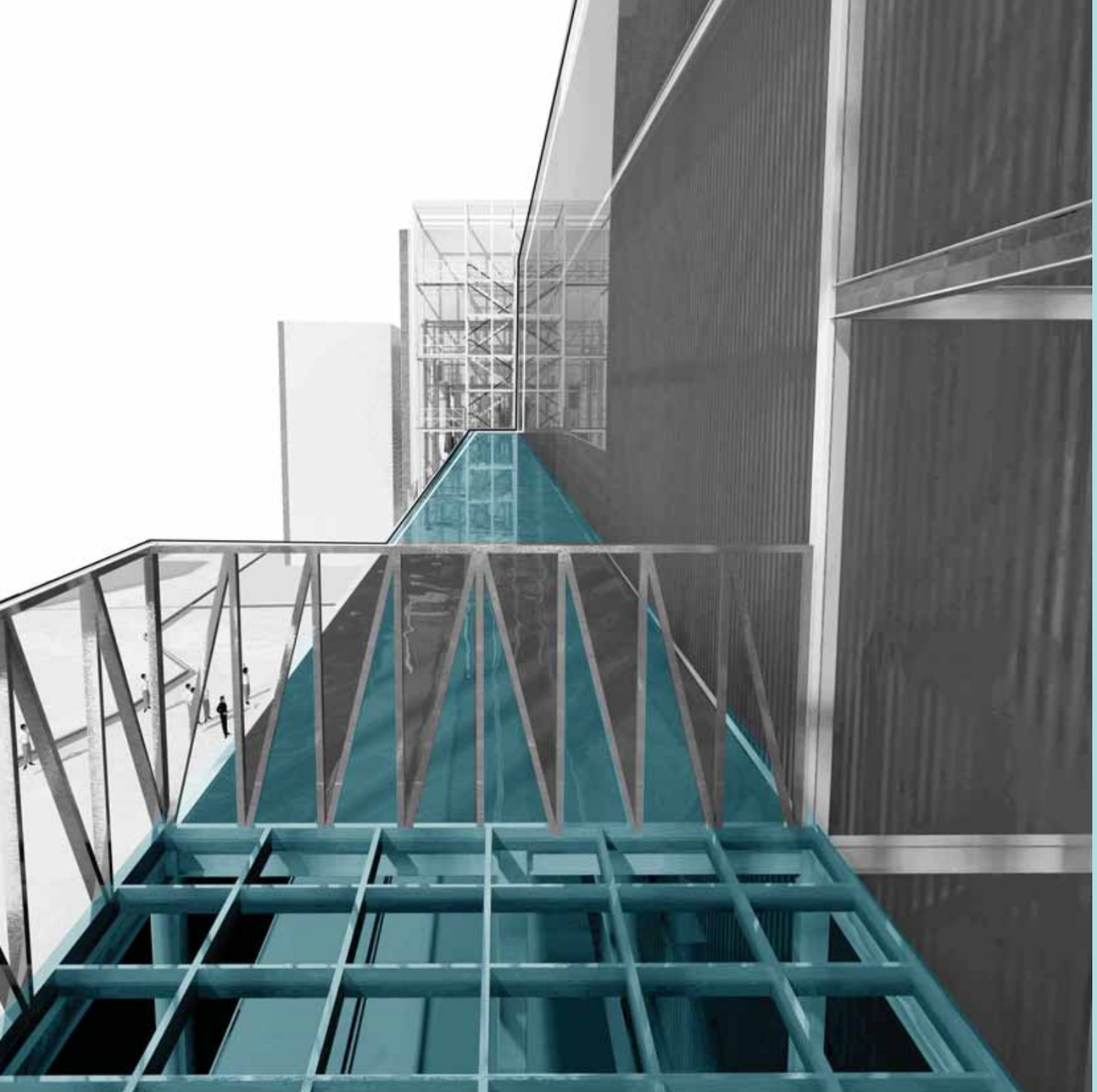

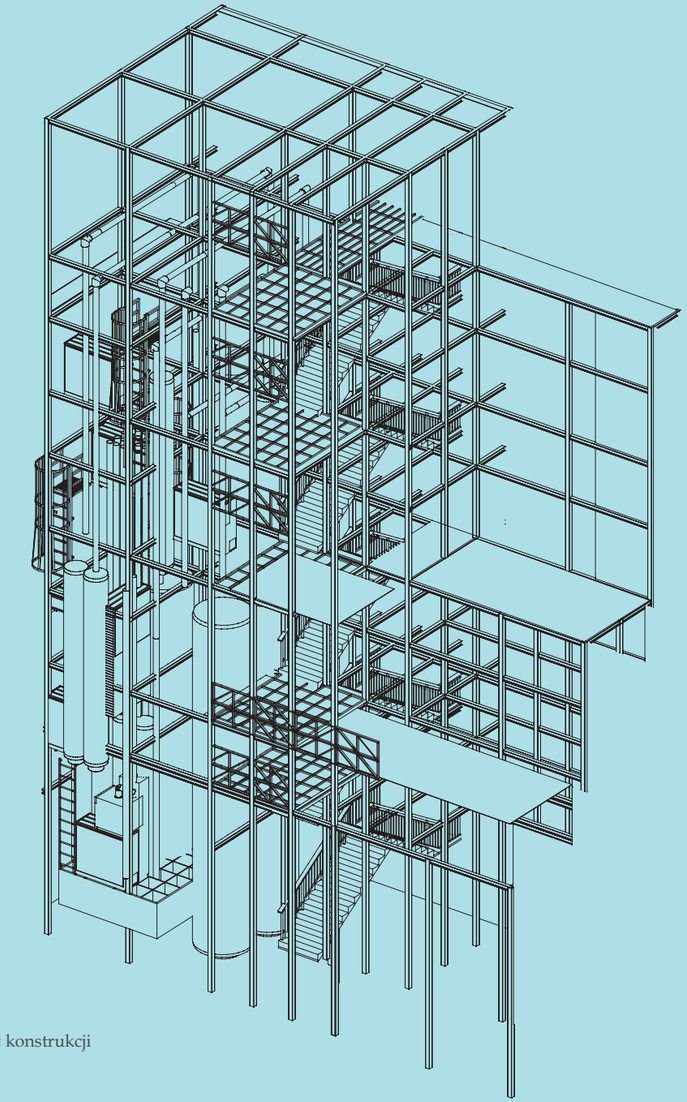

Detal stalowej konstrukcji

WYRÓŻNIENIE

praca nr 082933

Sonia Dubois

Sąd Konkursowy uznał, że praca, poprzez zastosowanie idei „żyjącej machiny", może stać się w pewnym sensie kontynuacją poprzemysłowego dziedzictwa Łodzi. Artystyczna instalacja tworzy swoisty spektakl, widoczny od strony Pasażu Rubinsteina, dla którego istniejąca naga ściana staje się jedynie tłem. Ponadto interesująca kompozycja elementów tworzących „żyjącą machinę" podejmuje problematykę architektury proekologicznej, co należy uznać za wysoce wartościowe rozwiązanie. Ze względu na luźną kompozycję brył pomysł ten może zostać z powodzeniem wykorzystany na różne sposoby w wielu miejscach o podobnym charakterze.

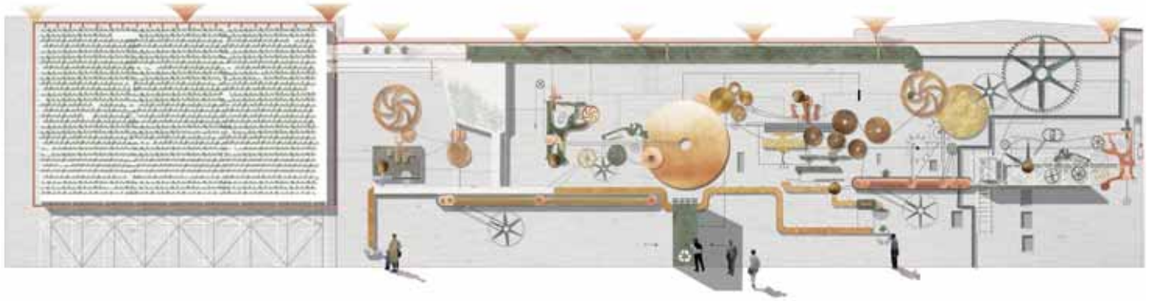

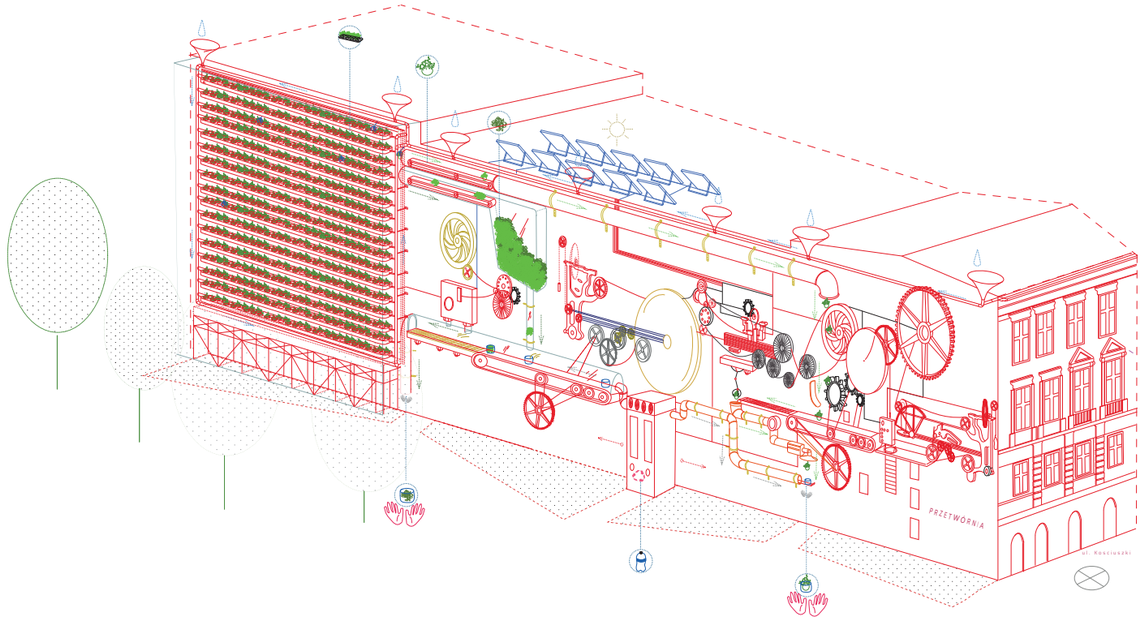

aksonometria

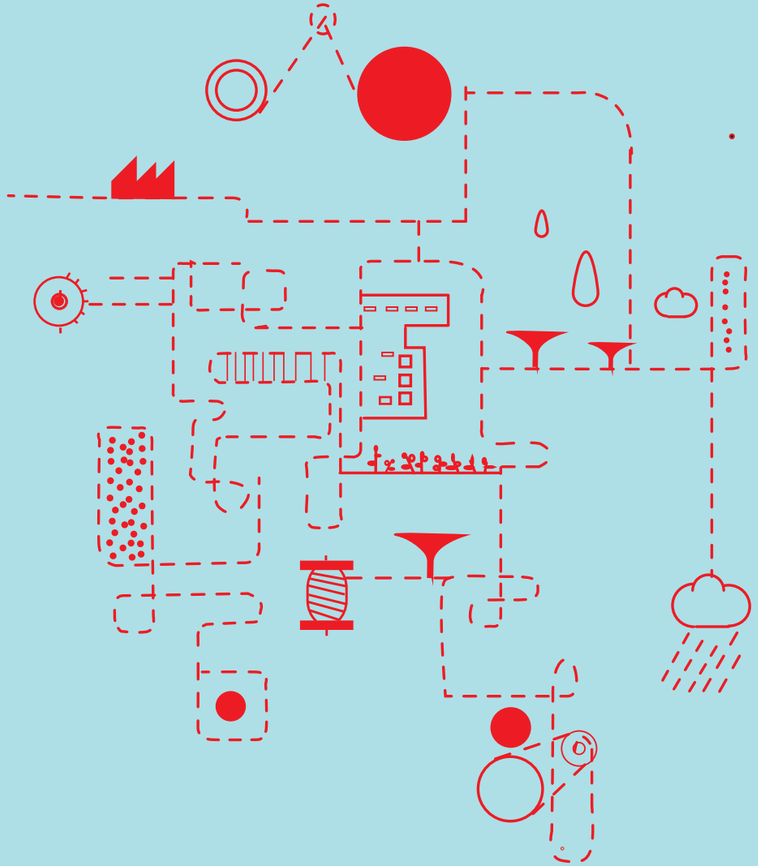

schemat przetwórni

ŁÓDZKIE ŚCIANY
WYSTAWY POKONKURSOWE

Wystawy pokonkursowe stały się integralną częścią architektonicznych zmagań. W przypadku konkursów organizowanych przez Biuro Architekta Miasta celem nadrzędnym organizacji serii wystaw była popularyzacja architektury w kontekście zachowania ciągłości kulturowej miasta.

Wystawy odbyły się kolejno:

w dniach 27.01.2017 – 3.02.2017 r. w siedzibie Łódzkiej Okręgowej Izbie Architektów w zabytkowej krańcówce przy ul. Północnej 12; współorganizatorem wystawy była Łódzka Okręgowa Izba Architektów

w dniach 21.02.2017 – 1.03.2017 r. w Galerii Hol w Centrum Nauki i Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego przy ul. Wojska Polskiego 121; wystawa łącząca dwa konkursy Współczesną Kamienicę Łódzką i Łódzkie Ściany, współorganizatorem wystawy była Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego

w dniach 8.03.2017 – 1.03.2017 r. na Politechnice Łódzkiej; wystawa łącząca dwa konkursy Współczesną Kamienicę Łódzką i Łódzkie Ściany, współorganizatorem wystawy był Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej

CIEKAWE ROZWIĄZANIA OKIEM BIURA ARCHITEKTA MIASTA

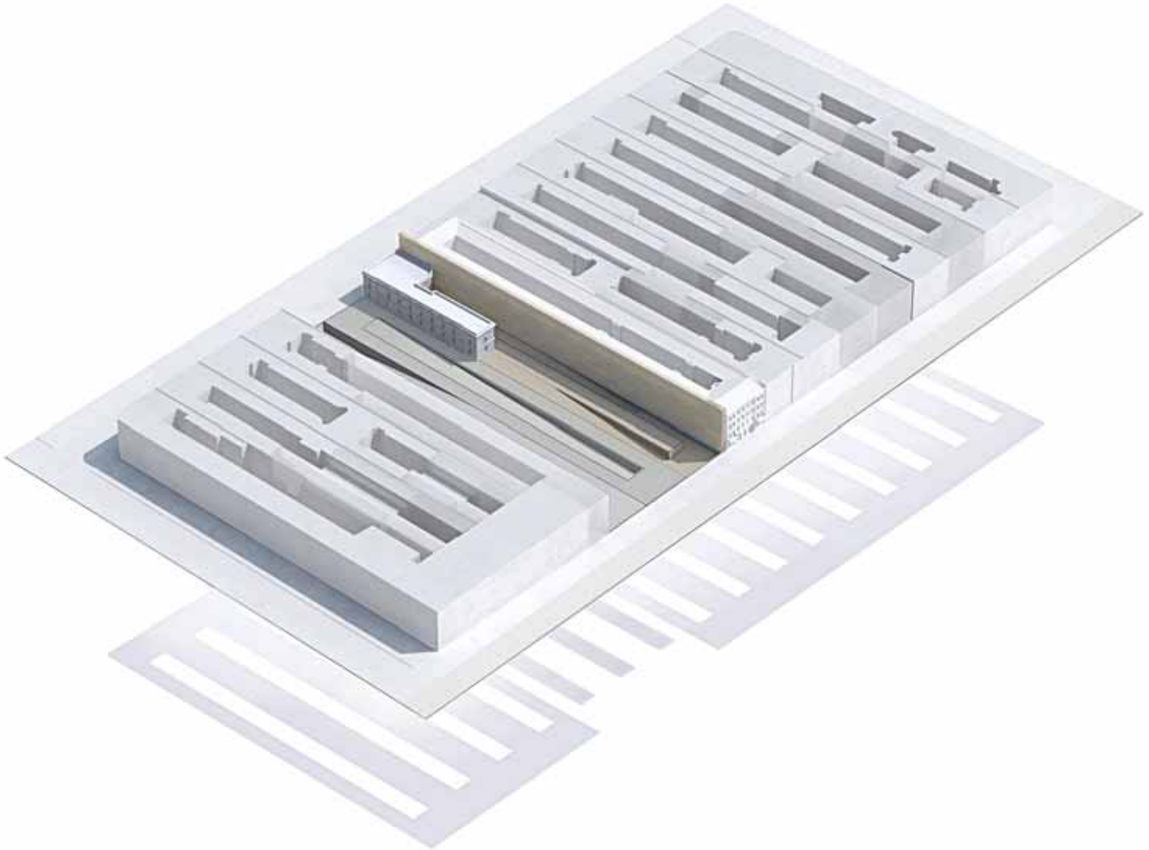

816392

222052

140616

182731

155692

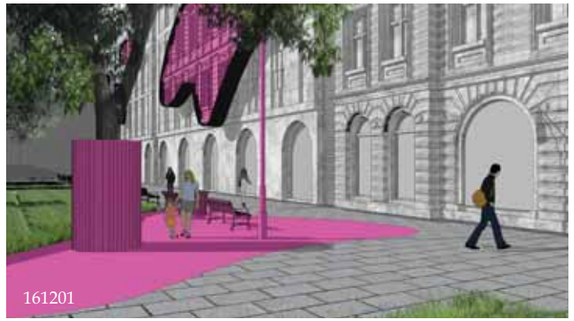
161201

272122

856018

PRACE
POZOSTAŁE,
NIENAGRODZONE

Klaudia Lachcik,
Joanna Romaniuk
praca nr 222052

Adam Szuster,
Marta Guga
praca nr 890510

Anna Wypłosz,
Krzysztof Wichliński
praca nr 526839

Łukasz Pruchniewicz
praca nr 856018

Łukasz Umiński,
Alicja Dziedziela
praca nr 090616

Marta Dąbrowska,
Alicja Grzyś,
Maciej Szado
praca nr 777523

Katarzyna Witasiak,
Karol Wysznacki
praca nr 074907

Grupa KMK
Michał Kozik,
Joanna Kocur,
Magdalena Nowak
praca nr 272122

Marcin Klich
praca nr 321123

Milena Turniak,
Adam Marciniak,
Artur Mincberger
praca nr 182731

Grzegorz Mączka,
Marta Mączka
praca nr 816392

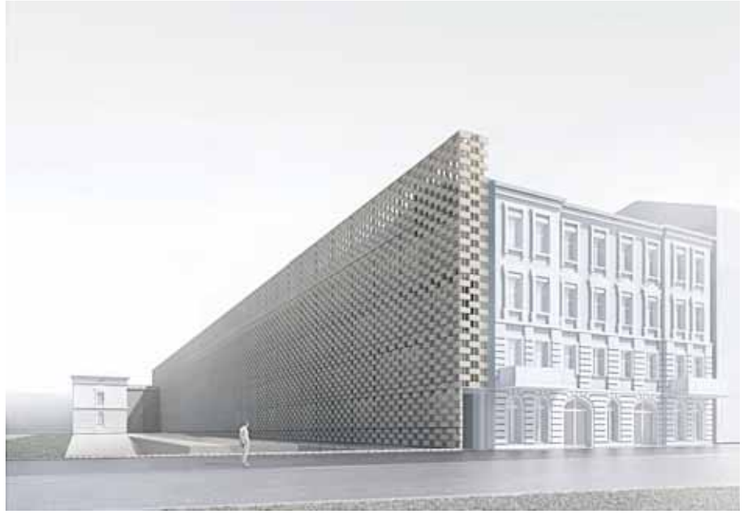

Jacek Perkowski,
Ewa Rams
praca nr 120735

Konstanty Mikołajczak,
Marlena Śliwka
praca nr 730012

Aleksandra
Leszczyńska,
Anna Siwiec
praca nr 012710

Julia Niemczyk,
Łukasz Jagielski
praca nr 211025

Bogna Kawa,
Daria Żołud,
Aleksandra Majdzik,
Wojciech Nowak
praca nr 155692

Maciej Rogóż,
Sonia Mazur,
Anna Majewska,
Rafał Krupiński
praca nr 042415

Natalia Rucińska,
Szymon Opania
praca nr 132246

Marcin Sztajerowski
praca nr 161208

Marta Wolak,
Martyna
Komorowska,
Paulina Sakwa
praca nr 759321

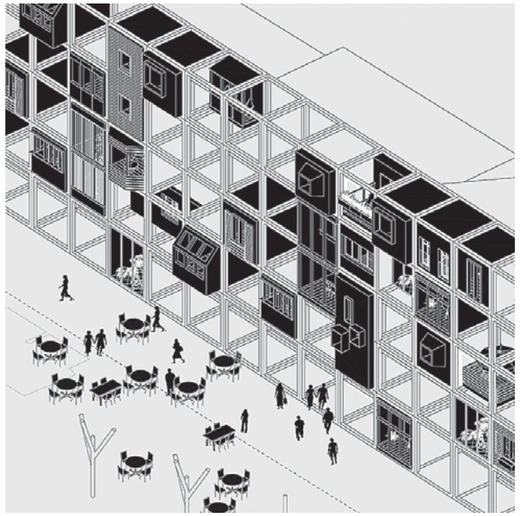

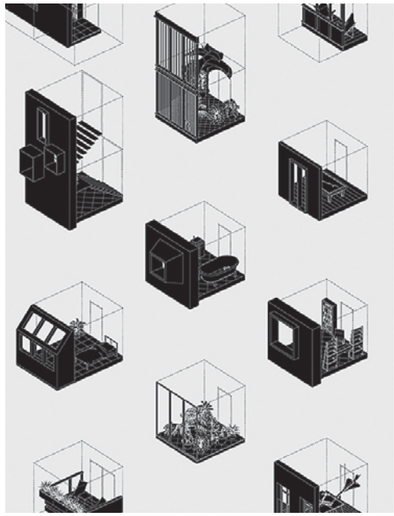

Robert Witczak,
Wojciech Mazan
praca nr 907010

Jacek Radzicki
praca nr 851026

Artur Piórek
praca nr 890311

Wojciech Wycichowski
praca nr 087936

Igor Migasiewicz,
Marta Nowak
praca nr 140616

Michał Sikorski,
Benoit Streicher,
Jean-Nicolas
Ertzscheid,
Mylene Lach,
Dorota Jagna
Wróblewska
praca nr 840732

Ribet Sp. z o.o.
Maciej Kurowski,
Dagmara Miłosz,
Agnieszka Stolarska
praca nr 208643

Martyna Żak,
Martyna Bogacka,
Patrycja Kupfer,
Mateusz Majerczyk
praca nr 432421

Dawid Celek
praca nr 860227

Patrycja Jędra,
Małgorzata Radaj,
Rafał Strzelczak
praca nr 261834

Robert Goździewicz,
Oskar Awici,
Robert Maćkiewicz,
Małgorzata Prus-
-Doździewicz,
Michał Pośpiech
praca nr 274401

Krystian Woźniak,
Marta Zarys
praca nr 291557

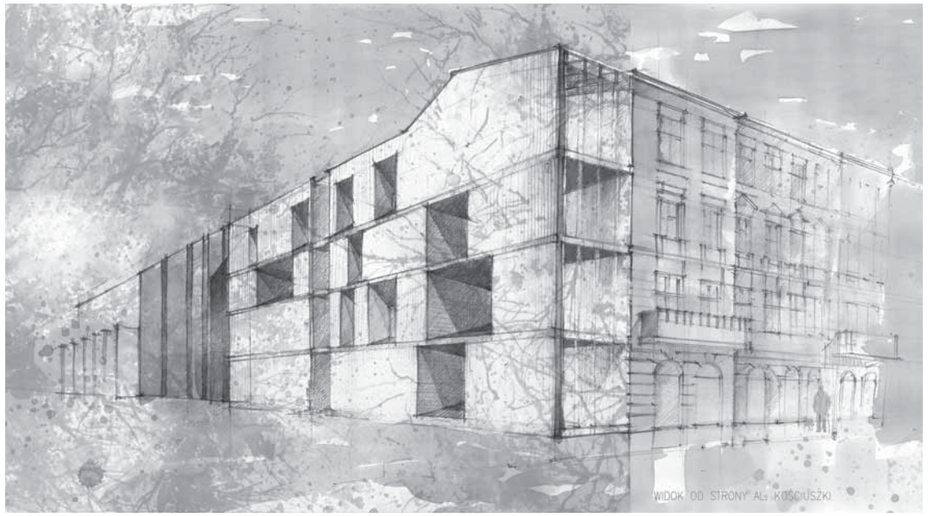

Katarzyna Starzyńska
praca nr 220201

Katarzyna Grabara,
Grzegorz Krzemień
praca nr 282209

Agata Ormińska,
Natalia Łuczak
praca nr 031092

Arkadiusz Sarlej
praca nr 649123

Alicja Ścigaczewska
praca nr 010616

Izabela Pastuszak,
Katarzyna Bedlińska,
Iwona Golik,
Aleksandra Hereć,
Aleksandra Iwaszko,
Małgorzata Józefek,
Józef Krzysztof
Lenartowicz
praca nr 169252

Monika
Niezabitowska,
Alejandro Piqueras
Cogollo
praca nr 220308

Agata Holdenmajer,
Dagna Dembiecka
praca nr 960526

Arkadiusz Sarlej
praca nr 573281

Tomasz Sowiński
praca nr 777777

Paulina Tomaszewska,
Gabriela Kurdyła,
Monika Jabłońska
praca nr 151928

Marek Dubiel
praca nr 710171

wydawca / organizator konkursu: Biuro Architekta Miasta
redakcja / korekta redakcyjna: Kamil Kowalski, Piotr Woldański
opracowanie graficzne / skład: STUDIO-DESIGN.COM.PL
projekt okładki: STUDIO-DESIGN.COM.PL
copyright: Urząd Miasta Łodzi Biuro Architekta Miasta
isbn serii wydawniczej: 978-83-945099-3-4
nakład: 700 egz.
druk: STUDIO-DESIGN.COM.PL

autorami użytych w publikacji zdjęć, grafik
oraz opisów merytorycznych prac są uczestnicy konkursu
ŁÓDZKIE ŚCIANY

Awici Oskar
Bartczak Aleksandra
Bedlińska Katarzyna
Bogacka Martyna
Ceglińska Agata
Celek Dawid
Chodorowski Łukasz
Cogollo Piqueras Alejandro
Dąbrowska Marta
Dembiecka Dagna
Dubiel Marek
Dubois Sonia
Dziedziela Alicja
Ertzscheid Jean-Nicolas
Golik Iwona
Goździewicz Robert
Grabara Katarzyna
Grzyś Alicja
Guga Marta
Hereć Aleksandra
Holdenmajer Agata
Iwaszko Aleksandra
Jabłońska Monika
Jagielski Łukasz
Jędra Patrycja
Józefek Małgorzata
Kawa Bogna
Klich Marcin
Kocur Joanna
Komorowska Martyna
Kozik Michał
Kozłowska Aleksandra
Krupiński Rafał
Krzemień Grzegorz
Kupfer Patrycja
Kurdyła Gabriela
Kurowski Maciej
Lach Mylene
Lachcik Klaudia
Lenartowicz Józef Krzysztof
Leszczyńska Aleksandra
Łuczak Natalia
Maćkiewicz Robert
Mader Małgorzata
Majdzik Aleksandra
Majerczyk Mateusz
Majewska Anna
Marciniak Adam
Mazan Wojciech
Mazur Sonia
Mączka Grzegorz
Mączka Marta
Migasiewicz Igor
Mikołajczak Konstanty
Miłosz Dagmara
Mincberger Artur
Niemczyk Julia
Niezabitowska Monika
Nowak Magdalena
Nowak Marta
Nowak Wojciech
Opania Szymon
Ormińska Agata
Pastuszak Izabela
Perkowski Jacek
Piórek Artur
Pośpiech Michał
Pruchniewicz Łukasz
Prus-Doździewicz Małgorzata
Radaj Małgorzata
Radzicki Jacek
Rams Ewa
Rogóż Maciej
Romaniuk Joanna
Rucińska Natalia
Sakwa Paulina
Sarlej Arkadiusz
Sarlej Arkadiusz
Sikorski Michał
Siwiec Anna
Sowiński Tomasz
Starzyńska Katarzyna
Stolarska Agnieszka
Streicher Benoit
Strzelczak Rafał
Suskiewicz Michał
Szado Maciej
Sztajerowski Marcin
Szuster Adam
Ścigaczewska Alicja
Śliwka Marlena
Tomaszewska Paulina
Turniak Milena
Umiński Łukasz
Urbanek Damian
Wawrzyniak Łukasz
Wichliński Krzysztof
Wieczorkiewicz Alicja
Witasiak Katarzyna
Witczak Robert
Wolak Marta
Woźniak Krystian
Wróblewska Dorota Jagna
Wycichowski Wojciech
Wypłosz Anna
Wysznacki Karol
Zarys Marta
Żak Martyna
Żołud Daria

ŁÓDŹ KREUJE

biuro architekta miasta